

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 14Co/46/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1610202135
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 12. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Edita Szabová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2014:1610202135.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v právnej veci navrhovateľov: 1. P. A. E., bytom C., K. 6, zastúpeného advokátkou JUDr. Alenou Arbetovou, AK Nám. sv. Martina 3/A, Holíč, 2. N. E., bytom T., S. N./XXXX, U.G., 3.E. KrosniZ.a 75, 6. E. E., bytom K.Ul. A., proti odporcom: 1. Jozef O., bytom O. XXX, 2. B. O., bytom O. XXX, 3. S. X., bytom Z., M. XXX/XX, o návrhu odporcu v 3. rade na obnovu konania, o odvolaní odporcu v 3. rade proti uzneseniu Okresného súdu Malacky zo dňa 21.5.2013, č.k. 5C/75/2010-87 vo výroku o trovách konania, pomerom hlasov 3:0, takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave uznesenie Okresného súdu Malacky zo dňa 21.5.2013, č.k. 5C/75/2010-87 v napadnutej časti **p o t v r d z u j e**.

Odporca v 3. rade je **p o v i n n ý** zaplatiť navrhovateľovi v 1. rade náhradu trov odvolacieho konania, pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia vo výške 30,94 eur, k rukám jeho právnej zástupkyne, do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto uznesenia.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa návrh na obnovu konania zamietol a odporcovi v 3. rade uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi v 1. rade náhradu trov konania v sume 269,52 eur na účet jeho advokátky, do 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že odporca v 3. rade vo svojom návrhu zo dňa 25.2.2010, doručenom súdu dňa 22.3.2010, označenom ako „znova prejednanie súdnej veci 4C 355/99“, ktoré súd podľa obsahu posúdil ako návrh na obnovu konania, neuvádza žiadne skutočnosti alebo dôkazy, ktoré sa nemohli vykonať v pôvodnom konaní. Taktiež neuvádza, ako má súd v konaní rozhodnúť, žiada však o „riadne prešetrenie prípadu“. Súd prvého stupňa poukázal na to, že rozsudok Okresného súdu Malacky zo dňa 28.1.2003, č.k. 4C/355/99-174 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Bratislava zo dňa 21.10.2003, sp.zn. 5Co 131/03

nadobudol právoplatnosť dňa 1.12.2003. O dovolaní odporcov rozhodol Najvyšší súd SR uznesením zo dňa 13.7.2005, sp.zn. 2Cdo 275/2004 tak, že dovolanie odmietol. Pretože

návrh na obnovu konania bol podaný zjavne po uplynutí objektívnej trojročnej lehoty od právoplatnosti rozhodnutia vo veci (§ 230 ods. 1,2 Občianskeho súdneho poriadku - ďalej len O.s.p.), súd návrh na obnovu konania zamietol (§ 234 ods. 1 O.s.p.). O trovách konania rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p., a odporcu v 3. rade zaviazal na náhradu trov konania, ktoré vznikli navrhovateľovi v 1. rade v súvislosti s jeho právnym zastúpením v konaní vo výške 269,52 eur, a ktoré boli vyčíslené podľa vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov za

3 úkony právnej pomoci (prevzatie a príprava zastúpenia, vrátane prvej porady s klientom, písomné podanie na súd - písomné vyjadrenie k návrhu zo dňa 12.4.2013, účasť na pojednávaní dňa 21.5.2013).

Uznesenie napadol odvolaním v zákonnej lehote odporca v 3. rade, ktorý v ňom len uviedol, že nakoľko bola zamietnutá obnova konania, taktiež aj pozastavenie stavebných prác, tak im zostáva požiadať o odškodnenie. Uviedol, že začali stavať v dobrej viere a s legálnym stavebným povolením. Pokračovať v stavbe im bolo a je znemožnené „navrhovateľom“ a stavebným úradom, čím sa pracovná sila aj ceny stavebného materiálu veľmi predražili. Preto by sa odškodnenie malo rátať od počiatku stavby až po kolaudáciu. Uviedol tiež, že objektívna lehota 3 roky sa nedala dodržať a stihnúť, keďže sa problémy stále naťahovali a nikto ich o tomto období 3 rokov neinformoval. Pokiaľ ide o náhradu trov konania, každý by si mal hradiť svojich svedkov a advokáta sám, keďže využíva ich služby. Nie je možné žiadnym zákonom, predpisom alebo nariadením zaťažovať iných a tým pádom dovoliť obohacovať sa na protistrane.

K odvolaniu odporcu v 3. rade zaujal písomné stanovisko navrhovateľ v 1. rade prostredníctvom svojej právnej zástupkyne s tým, že rozhodnutie súdu považuje za vecne a právne správne. Má za to, že odporca v 3. rade sa snaží len zlegalizovať svoje konanie. Dňa 16.7.1999 bol vydaný rozsudok OS Malacky, ktorý posúdil notársku zápisnicu súdneho notára A.. E. NZ XX/XX zo dňa 16.4.1998 za absolútne neplatnú (touto notárskou zápisnicou sa odporcovia snažili neoprávnene získať vlastnícke právo k pozemku). Dňa 14.9.1999 bolo OS Malacky vydané predbežné opatrenie, na základe ktorého sa mali odporcovia zdržať stavby rodinného domu na pozemku. Dňa 30.6.2000 Krajský súd Bratislava potvrdil nariadené predbežné opatrenie. Napriek tomu odporca v 3. rade prakticky dodnes pokračoval v stavbe rodinného domu, hoci sa ho snažil navrhovateľ upozorniť na neprípustnosť jeho konania. V odvolaní len opakuje svoje subjektívne pocity a nálady. Navyše žiada akési odškodnenie, údajne za stratu pri stavbe rodinného domu. Predmetný rodinný dom bol pritom postavený bez právneho dôvodu. Stavebné povolenie bolo vydané dňa 30.6.1999, teda tesne pred tým, ako bola notárska zápisnica súdom označená za absolútne neplatnú. Odporca v 3. rade vedel, že nie je oprávnený stavať rodinný dom a napriek výzvam navrhovateľa v stavbe ďalej pokračoval. Čiže akákoľvek škoda nastala výlučne jeho zavinením a škodu znáša sám (§ 441 Občianskeho zákonníka). Pokiaľ ide o konštatovanie, že trovy právneho zastúpenia sú nemorálne, navrhovateľ poukazuje na samotné konanie odporcu v 3. rade, ktoré nie je v súlade so zákonom. Ignorovanie predbežného opatrenia, rozsudku a nedotknuteľnosti vlastníckeho práva, nemôže byť v súlade so zásadami morálky.

Odporca v 3. rade sa mylne domnieva, že neexistuje ustanovenie, ktoré by mu nariaďovalo uhradiť trovy, a to vzhľadom na existenciu § 142 ods. 1 O.s.p.. Z uvedených dôvodov navrhuje odvolaciemu súdu, aby napadnuté uznesenie potvrdil a odporcovi v 3. rade uložil povinnosť nahradiť navrhovateľovi v 1. rade náhradu trov odvolacieho konania vo výške 61,87 eur za 1 úkon právnej služby - vyjadrenie k odvolaniu.

Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou a včas (§ 201, § 204 O.s.p.) proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný (§ 202 O.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa podľa § 212 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný, a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

V súvislosti s podaným opravným prostriedkom odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že rozsah prieskumu vykonaného v rámci odvolacieho konania je zásadne daný odvolaním (§ 212 ods. 1 O.s.p.), podľa ktorého je odvolací súd viazaný návrhom odvolateľa, ktorý zahrňuje v sebe jednak kvalitatívnu ako i kvantitatívnu stránku, a sám odvolateľ si spravidla určuje rozsah, v akom má byť napadnuté rozhodnutie odvolacím súdom preskúmané, ako aj dôvody, z ktorých má byť preskúmané.

Vychádzajúc z obsahu odvolania mal odvolací súd za to, že odvolateľ napadol uznesenie súdu prvého stupňa len v časti výroku o náhrade trov konania. Žiadne vecné dôvody vo vzťahu k výroku o zamietnutí návrhu na obnovu konania totižto neuviedol. V prvej časti odvolania len zdôvodňuje, prečo „im“ po zamietnutí návrhu na obnovu konania „zostáva požiadať o odškodnenie“. K tomu považuje odvolací súd za potrebné uviesť, že pokiaľ sa odporcovia mienia domáhať na súde ochrany svojho tvrdeného práva („odškodnenia“), musia tak urobiť riadnym návrhom na začatie konania.

Čo sa týka samotného odvolania odporcu v 3. rade čo do výroku o náhrade trov konania, v podstate namietol jeho nesprávne právne posúdenie.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd priznáva náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 137 O.s.p., trovy konania sú najmä hotové výdavky účastníkov a ich zástupcov, včítane súdneho poplatku, ušlý zárobok účastníkov a ich zákonných zástupcov, trovy dôkazov, odmena notára za vykonávané úkony súdneho komisára a jeho hotové výdavky, náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, odmena správcu dedičstva a jeho hotové výdavky, tlmočné a odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát.

Vychádzajúc z dikcie zákona je teda zrejmé, že občianskoprávne (sporové) konanie je ovládané zásadou zodpovednosti za výsledok konania, podľa ktorej účastník, ktorý mal v sporovom konaní plný úspech, má právo na náhradu všetkých trov konania vynaložených na účelné uplatňovanie alebo bránenie svojho práva, pričom plný úspech vo veci sa zisťuje porovnaním žalobného petitu s výkonom rozhodnutia, ktorým sa rozhodlo vo veci samej. Účelnosť spravidla nachádza svoju opodstatnenosť vtedy, ak vychádza zo zákonných dôvodov a neprekračuje ich medze. Kritérium účelnosti vynaložených trov právneho zastúpenia vychádza zo samotného cieľa právneho zastúpenia, teda snahy právneho zástupcu o čo možno najefektívnejšie uplatňovanie alebo bránenie práva na súde, s cieľom využiť všetky zákonné (hmotnoprávne ako aj procesné) možnosti na obranu záujmov klienta.

Výnimku z práva na náhradu trov konania podľa pomeru úspešnosti reprezentuje len ust. § 143 O.s.p., prípadne ust. § 150 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého, ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, nemusí súd výnimočne náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať. Súd prihliadne najmä na okolnosti, či účastník, ktorému sa priznáva náhrada trov konania, uviedol skutočnosti a dôkazy pri prvom úkone, ktorý mu patril; to neplatí, ak účastník konania nemohol tieto skutočnosti a dôkazy uplatniť. K tomu odvolací súd uvádza, že dôvody hodné osobitného zreteľa môžu byť dané charakterom konania alebo procesnej situácie a tiež sociálnym aspektom na strane povinného účastníka. Aplikácia tohto ustanovenia však musí zodpovedať osobitným okolnostiam konkrétneho prípadu a musí mať vždy výnimočný charakter.

Aplikáciu tohto zákonného ustanovenia odvolateľ však v odvolaní nielenže ani nežiadal, ale v danej veci ani neprichádza do úvahy (nie sú tu žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa).

Odvolací súd zdôrazňuje, že každý účastník má právo nechať sa v súdnom konaní zastúpiť právnym zástupcom (advokátom). Tak to bolo aj v prejednávanej veci, v ktorej podal odporca v 3. rade návrh na obnovu konania. V konaní bol neúspešný, pretože jeho návrh bol zamietnutý. Navrhovateľ v 1. rade mal tak vo veci plný úspech. V konaní bol zastúpený advokátkou (plnomocenstvo zo dňa 5.3.2013 - č.l. 57 spisu), ktorá sa v mene svojho klienta dňa 12.4.2013 písomne vyjadrila k návrhu na obnovu konania (č.l. 75 spisu), a taktiež sa osobne, spolu so svojim klientom, zúčastnila na pojednávaní dňa 21.5.2013. Možno preto konštatovať, že všetky úkony právnej služby boli účelné. Navrhovateľ v 1. rade prostredníctvom svojej právnej zástupkyne podal aj riadny návrh na priznanie náhrady trov konania (trov právneho zastúpenia), a tieto aj vyčíslil včas (§ 151 ods. 1 O.s.p.) a v súlade s ust. § 11 ods. 1 písm. a), § 15, § 16 ods. 3, 4 a § 17 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, v znení platnom do 30.6.2013.

Keďže pri rozhodovaní o trovách konania medzi navrhovateľom v 1. rade a odporcom v 3. rade súd prvého stupňa správne vychádzal z ust. § 142 ods. 1 O.s.p., vyjadrujúceho zásadu zodpovednosti za výsledok sporového konania, odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti potvrdil podľa ust. § 219 ods. 1, 2 O.s.p. ako vecne správne.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1, v spojení s

§ 142 ods. 1 O.s.p. a navrhovateľovi v 1. rade priznal náhradu trov odvolacieho konania, ktoré mu vznikli za jeden úkon právnej služby (podanie vyjadrenia k odvolaniu) vo výške 30,94 eur. Uvedená suma pozostáva len z odmeny vo výške jednej polovice základnej sadzby tarifnej odmeny v zmysle § 11 ods. 1 písm. a) v spojení s § 13a ods. 2 písm. b) vyhlášky č. 655/2004 Z.z. v platnom znení. Odvolací súd teda nepriznal úspešnému účastníkovi náhradu trov právneho zastúpenia v rozsahu, v akom si ich uplatnil (61,87 eur), nakoľko v prípade priznaného úkonu právnej služby išlo o vyjadrenie k odvolaniu proti rozhodnutiu, kde nešlo o rozhodnutie vo veci samej, a nárok na priznanie tzv. režijného paušálu v zmysle § 16 ods. 3 vyhlášky si neuplatnil.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.